

[Lone Dybkjær]

Rahbæk Møller også, at den måde at stykke et beslutningsforslag sammen på fører direkte til, at det aldrig nogen sinde bliver gennemført. Så er det klart, at man kan pille enkelte elementer ud af det, men det er ikke specielt konstruktivt at blande alting sammen på den måde, og jeg forstår rent faktisk ikke, hvorfor SF har gjort det. Jeg synes, der er andre forslag, SF har fremsat, som har en større seriositet, end dette ender med at få; rent folketings teknisk er det simpelt hen et ubrugeligt sammensurium, og det er fuldstændig udelukket, at det kan blive andet end en eller anden markering her en tirsdag eftermiddag, og det kan da være godt nok, hvis man i øvrigt ikke har mere fornuftige ting at foretage sig.

Om den indholdsmæssige side vil jeg sige, at jeg er enig med de ordførere, der har påpeget, at det ikke er et totalt rigtigt billede af dansk erhvervsliv, der males her. Jeg skal være den første til at sige, at der har været nogle skandaler – Hafnia, Nordisk Fjer osv. – som vi jo også har diskuteret i forskellige sammenhænge, men at bruge dem som indfaldsvinkel og sige, at den virkelige ulykke er, at det har vist sig, at væsentlige dele af dansk erhvervsliv har været ledet af folk, der har været mere interesseret i at spille på Børsen end i at udvikle deres virksomheder, synes jeg er direkte forkert.

Jeg mener, at hele problemet er, at dansk erhvervsliv har været i den situation, at det bedst kunne betale sig at anbringe sine penge i obligationer og ikke i produktionsvirksomhed, og det er det problem, vi skal tackle. Derudover har vi nogle skandaler og oven i købet nogle ulovligheder, som vi skal tackle i et andet regi, og hvis loven ikke giver tilstrækkelig mulighed for det, må vi følge det op. Men det, der er behov for nu, er en diskussion af, hvad vi kan gøre for at forbedre dansk erhvervslivs muligheder, og i den forbindelse skal vi kigge både på de valutaskabende og på de beskæftigelses-skabende. Det er den diskussion, som vi er nødt til at tage fat på, og det synes jeg ikke SF lever op til her. Jeg synes ikke, der er brug for at få nedsat en kommission nu; der er andre dele, der er mere vigtige.

Når alt det negative er sagt, er jeg enig i, at det selvfølgelig er rigtigt, når SF siger, at vi nu er ved at få den rå kapitalmagt, og at vi, hvis vi ikke prøver at dæmme op for den, får nogle problemer. Mange af de valutaspekulationer

og andre spekulationer, der nu foregår hen over grænserne, er jo ikke produktionsskabende; det er ikke andet end papirpenge, der hvirvles rundt, og det får i og for sig ikke nogen fornuftige konsekvenser for folks levestandard i al almindelighed, og det er vel det, der set på en verdensskala er brug for. En af grundene til, at jeg og mit parti er tilhængere af, at vi får et ja til EF, er, at vi mener, at kun ved hjælp af et folkeligt modspil i form af politiske beslutninger over for den rå kapitalisme har vi en chance for at komme dette til livs; men det er altså en lidt mere vidtgående diskussion end den, som SF lægger op til her.

Som sagt kan vi ikke støtte forslaget, og jeg er lidt forbløffet over, at SF fremsætter et forslag med så mange elementer inde i billedet, at man er sikker på ikke at kunne få noget gennemført.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Lone Dybkjærs bemærkning om, at erhvervslivet igennem mange år hellere har villet anbringe pengene i obligationer end i egen produktionsvirksomhed, er desværre rigtig. Men den største »misbruger« af det system har jo været staten, for den har udstedt indenlandske obligationer i størrelsesordenen 500 mia. kr. Hvis ikke der havde været nogen i erhvervslivet til at købe de obligationer, hvis staten ikke havde kunnet afsætte dem, skulle jeg hilse og sige, at så var den danske stat gået bankerot for mange år siden. Så når fru Lone Dybkjær siger, at det bare er papirpenge, der bliver manipuleret rundt, og at der ikke er noget som helst velstandsskabende i det, kan jeg være enig, men i Danmark er staten den største enkeltudbyder af obligationer. Før var det kreditforeningsobligationer, der havde det største marked i Danmark, men statsobligationer har nu så stor en del af det, at de toneangivende obligationer er gået fra at være kreditforeningsobligationer til at være statens obligationer. Så i Danmark er det staten, der er den største »misbruger« af systemet. Jeg mener ikke, det er noget misbrug, for jeg mener, at det er i orden, at man kan spekulere i obligationer, aktier og andre værdipapirer, men bare for at sætte tingene i relief: I Danmark er det staten, der er den største entreprenør på dette marked.